

خیلواکی

استقلال

www.esteqaal.net

چهارشنبه ۰۸ سپتمبر ۲۰۲۱

فریده نوری

افغانستان

ناتو: زمان شک و تردید و سوالات خروج شتابزده امریکا از افغانستان

که هیچ وقت واقعاً در داخل ائتلاف مورد بحث قرار نگرفت

منبع: اخبار لو ماند (Le Monde)

خبرنگار: Jean Pierre Stroobants

تاریخ: پنجم و ششم سپتامبر ۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

بروکسل - دفتر اتحادیه اروپا:

مرور کردن بعضی از اعلامیه های طولانی مشترک وزرای خارجه ناتو در مجلسی که به تاریخ چهاردهم اپریل در مورد افغانستان اختصاص داده شده بود، بسیار دردناک و اسفبار است. کشور های اروپایی تحت تشکیلات ناتو از زمان حمله امریکا در سال ۲۰۰۱ در افغانستان حضور داشتند.

این مرتبه ارتباط می گیرد به اقدام خروج قوای بین المللی به تعقیب موافقه دوحه، که امریکا با طالبان در ماه فبروری سال ۲۰۲۰ امضاء نموده بود.

در یک اطلاعیه طولانی در هفت نقطه، که وزرای خارجه اتحادیه اروپا، برای دولت افغانستان مطرح نمودند، «دولت افغانستان باید اقدام برای ثبات و امنیت نموده و زمینه صلح را ایجاد نماید»، آن ها باید بالای «احیای دوباره افغانستان حساب می کردند و یک قدم قاطع و مصمم برای برآورده شدن آن می برداشتند» و همچنان «حمایت و حفاظت حقوق بنیادی تمام اتباع افغان» را در نظر می گرفتند.

نتیجه گیری ختم اعلامیه قرار ذیل می باشد «هیچ کس نباید در موقف ناتو شک داشته باشد و ادامه داده شد، ناتو به کمک با افغانستان دوام می دهد، که خودش بتواند مطلقاً امنیت خود را بگیرد».

بیست سال حضور دوامدار شان در این کشور اجازه نداد که حالت یقینی افغانستان قضاوت گردد، ناکامی در ساختن Nation building و احیای دوباره یک دولت اندازه شود و هم ضعف اردو و دستگاه امنیتی که برای تشکیل آن ملیارد ها دالر مصرف شد، ارزیابی گردد.

در ماه جون یک هفته قبل از اجلاس سران دولت که باید در بروکسل تصمیم خروج عساکر را تأیید نمایند، منشی عمومی تشکیلات، Jens Stoltenberg برای ملاقات با جو بایدن به واشنگتن رفته بود، قرار معلوم جو بایدن برای تخلیه عساکر هیچ نوع ممانعت نمی دید. با وجودی که هیچ وقت خروج عساکر در بین متحدین به صورت حقیقی مورد بحث و مذاکره قرار نگرفته بود.

هنگام جلسه وزرای دفاع در ماه فبروری، هیئت امریکایی اظهار نمود که آن ها «آماده نیستند» برای این مذاکره، که بالاخره هیچ وقت این مذاکره برقرار نشد، و اروپایی ها را در مقابل سوال شان تنها گذاشتند. در حالیکه یک هزار و یکصد عسکر آلمانی، هشتصد عسکر برتانیوی و هفتصد و پنجاه عسکر ایتالوی در افغانستان حضور داشتند.

در شروع این چنین گفته شده بود « همه باهم در آغاز و همه باهم در انجام».

بدون آمادگی عمومی:

در داخل ائتلاف بعضی صدا ها برای خاطر نشان ساختن در مورد این که ختم ماموریت در افغانستان به خطر مواجه خواهد گردید، بلند شد، تا متحدین یک مشوره و تبادل نظر و یک هماهنگی بین شان در صورت رخ دادن مشکلات غیر قابل پیش بینی در هنگام تخلیه نمودن را در نظر داشته باشند.

تمام این سوالات در نظر گرفته نشد، و همچنان هیچ نوع بررسی در مورد حالت روانی سه صد هزار عسکر افغان صورت نگرفت.

«هیچ کس» نخواست ببیند که این اردوی بی کفایت و رشوه خور «در حقیقت وجود نداشت».

یک منبع داخلی ناتو اظهار نمود: تحویل دادن پایگاه بگرام توسط امریکا برای سه هزار عسکر افغان در شروع ما جولای گمان برده می شد که یک تأثیر الکتروشوک برای اردوی افغانستان تولید خواهد نمود، بر عکس سبب تضعیف روحیه این اردو گردید.

بعد از آن از حمایت قوای هوایی نیز محروم شدند. یک کار شناس دیگر خاطر نشان کرد، خروج اردوی امریکا از پایگاه بگرام که یک پایگاه بسیار وسیع امریکا در جهان بود، و امریکایی ها مخصوصاً ناتو را از این پایگاه بسیار مفید برای مانور ها به وسعت بزرگ محروم ساختند.

از طرف دیگر طالبان با یک سرعت زیاد نزدیک شدند که این هم پیش بینی نشده بود. در شروع آگست در حالیکه یک تعداد زیاد کدر های ملکی و نظامی در رخصتی تابستانی بودند، سخنرانی های اطمینان بخش که از سال ها به این طرف از دفاتر مرکزی و یا مقر بروکسل شنیده می شد، باز هم به آن دوام داده شد:

تروریزم شکست داده شد و اردوی افغانستان قادر به کنترل اوضاع کشور شان هستند.

علامت دیگر آماده نبودن:

به تاریخ بیست هفتم جولای کمتر از سه هفته قبل از سقوط کابل، رئیس جمهور اشرف غنی یک تماس تلفونی از آقای Stoltenberg دریافت نمود که برایش وعده دادن سامان و لوازم جدید نظامی را داد که توسط آن اردو در حالات بسیار «وخیم و فوق العاده دشوار» مقابله کرده می تواند. از شروع سال به قیمت شصت هزار یورو وسایل نو برای اردو تحویل داده شد. بسیار شگفت انگیز است که هرگز سناریوی بدترین در نظر گرفته نشده بود، و آینده بسیار قابل تشویش بود.

از یک منبع دیپلماتیک به صورت خصوصی:

نادر هستند مسئولین ایکه در وقت مناسب ابراز نظر کنند، اما واضح است که در مقر تشکیلات، اصطلاحاتی مانند «پریشانی» «وخامت» و حتی «تراژیدی» در مرکز گفت و گو های شان قرار داشت.

«چیزی که واقع شده است همه چیز با، ناگفتنی، انتظار نداشتن، فکر نکردن و پلان نشده» فیصله شد، نظر به گفتار یک مخاطب اخبار لو ماند با تضمین افشاء ننمودن نامش.

انتقاد از اطلاعات:

امروز استخبارات مورد آماج ملامتی قرار دارد، آن ها هیچ وقت یک معلوماتی ارائه نکرده اند که نشان دهنده پیشرفت خطر قوای طالبان به این سویه را دارا بوده باشد.

منشی عمومی ناتو نیز مورد انتقاد قرار گرفت، زیرا ناتو یک ساختار بزرگ است که در حدود یکهزار مامور ملکی دارد و گمان می رفت اطلاعات دقیق فراهم می نمایند.

امروز ائتلاف به هیچ صورت اطمینان داشته نمی تواند که تمام افغان هائی که برای شان کار کرده اند، بیرون شده باشند:

اگر تعداد زیادی قراردادی های مستقیم شان به خارج فرار کرده باشند، قراردادی های دست دوم و فامیل های شان به خطر مواجه می باشند. Jaap de Hoop Scheffer که قبلاً این ماموریت

را Stoltenberg به عهده داشت، به تاریخ بیستم آگست چنین گفت: رها نمودن زن های افغان به تقدیر و سرنوشت شان «عمیقاً و شدیداً شرم آور است».

در مورد بی توجهی و بی ثباتی اردوی افغانستان، واضحاً سوالات زیاد به اداره امریکا راجع می شود.

قرار گفته های یک دیپلومات اروپایی: اروپایی ها در مقابل یک عمل انجام داده شده قرار گرفتند، و بالاخره باید قبول کنند که اروپایی ها بدون امریکا از نقطه نظر نظامی وزن ندارند و یا خیلی وزن کم دارند.

Jean Marie Guehenno رئیس پروگرام حل نمودن نزاع و کشمکش در پوهنتون کولمبیا در نیویارک اظهار می دارد. « تنها باید دیده شود که کدام عملکرد ها در افغانستان مثمر بوده و کدام ها نبوده، به این ترتیب اروپا خواهد توانست به طور تدریجی و واقع بینانه ظرفیت های بخصوص خود را بسازد به عوض یک طرح با عظمت که حمایت مردم خود را نداشته باشند.

همین متخصص در یک سند تازه، اشاره می کند، که در حقیقت شورای ارتباطات بین المللی اروپایی در مورد پرورش یا انکشاف تعهد نظامی آینده شان نگرانی و تشویش دارند. و همین حالا رهبران اروپایی از نو در مورد سوال ساختن یک قوای مداخله فوری بحث و گفت و گو می نمایند.

متلاطم:

نتایج واقعه افغانستان برای عملکرد آینده ائتلاف اتلانتیک، که در حال جهت یابی برای دریافت ستراتیژی جدید در سال ۲۰۳۰ می باشد، چه خواهد بود؟

«اوضاع متلاطم افغانستان به عوض این که تعهد امریکا را در مقابل ناتو تضعیف نماید، خواهد توانست به واشنگتن قوت بدهد که بسیار کار کند تا به ائتلاف اتلانتیک نشان بدهد که حمایت شان با آن ها محکم است».

Pierre Morcos و Rachel Ellehuus از مرکز مطالعات ستراتیژی بین المللی (Center for strategie and international studies)، این دو محقق چنین قضاوت می کنند: بحران افغانستان ائتلاف اتلانتیک را به مخاطره نمی اندازد، اما به همه حال دو عامل برجسته، در دراز مدت خواهد توانست که بالای روابط اتحادیه اروپا و امریکا اثر گزار باشد. همچنان یک تعداد زیاد ممالک اروپایی در افغانستان نه تنها ظرفیت لازم را نداشتند، بلکه عزم و اراده سیاسی را که اقدام به عمل نمایند نیز فاقد بودند.